

การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นปฐมวัย อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก

**พรรณวิภา	บรรณเกียรติ
**จารุวรรณ	ริ้วไพบูลย์
**สุภาภัก	เกตราสุวรรณ
**นุชนาถ	บรรทมพร
**อุตมญา	พันธ์นิเด

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ระบุ เข้าใจ ประเมิน และพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กนักเรียนชั้นปฐมวัย อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก เนื่องจากความฉลาดทางอารมณ์เป็นตัวแปรสำคัญยิ่งในการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะการพัฒนาในเชิงสุขภาพจิตในรูปของความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพและรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ปรับตัวได้อย่างเหมาะสม โดยมีรูปธรรมให้เห็นหลายประการ เช่น ความดี ความเก่ง ความสุข เป็นต้น ความฉลาดทางอารมณ์เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ โดยเฉพาะในเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นวัยที่กำลังเรียนรู้ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว การทราบจุดแข็งที่ดีและจุดอ่อนที่ควรปรับปรุง ทำให้การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตรงจุดตรงประเด็น

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Study) ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลและประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ในช่วงพ.ศ. 2546-2547 มีนักเรียนที่สัมภาษณ์โดยใช้แบบทดสอบจำนวน 410 คน เป็นตัวแปรอิสระ และมีตัวแปรตามซึ่งอยู่ในแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ มาตรฐานของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความดี ความเก่ง และความสุข และแต่ละด้านจะมีองค์ประกอบย่อย 3 ด้าน จึงมีตัวแปรตามรวม 9 ตัวแปร หลังจากการตอบแบบสอบถามแล้ว นำข้อมูลไปหาคำตอบในคะแนน t แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้ SPSS หาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

คำสำคัญ : ความฉลาดทางอารมณ์, นักเรียนชั้นปฐมวัย, การประเมิน

** คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. นักเรียนชั้นปฐมวัยจำนวนเกือบครึ่งหนึ่ง มีปัญหาความฉลาดทางอารมณ์ในระดับที่ควรพัฒนาถึงร้อยละ 49.5 อีกร้อยละ 29.8 มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับที่ต้องพัฒนา ส่วนในระดับดีไม่จำเป็นต้องปรับปรุงมีเพียงหนึ่งในห้า คือ ร้อยละ 20.7

2. นักเรียนชั้นปฐมวัยเกือบครึ่งหนึ่ง คือประมาณร้อยละ 47 ถึง 49.5 มีปัญหาความฉลาดทางอารมณ์ที่ควรต้องพัฒนาในระดับปานกลาง ในด้านการควบคุมอารมณ์ การใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น การรู้จักปรับตัวและการปรับตัวต่อปัญหา นักเรียนชั้นปฐมวัยอีกประมาณร้อยละ 35.55 ถึง 39.5 มีปัญหาความฉลาดทางอารมณ์ในระดับที่มีความจำเป็นต้องพัฒนาปรับปรุงในด้านความริ้นแรงเบิกบาน ความมุ่งมั่นพยายาม และความกล้าแสดงออก นักเรียนชั้นปฐมวัยที่มีความฉลาดทางอารมณ์ดีในตัวแปร ความพอใจในตนเอง และการยอมรับความถูกผิด แต่อยู่ในระดับไม่สูงนัก คือ ร้อยละ 27.8 และ 27.6 ตามลำดับ